

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného, soudkyně Karly Cháberové a soudce Jana Kratochvíla ve věci

Žalobce

Ústecký kraj
sídlem Velká Hradební 48, Ústí nad Labem

proti
žalovanému

Ministerstvo financí
sídlem Letenská 15, Praha 1

za účasti:

Regionální rada regionu soudržnosti Severozápad
sídlem Berní 1, Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2019, č.j. MF-26548/2017/1203-26,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný rozhodl ve sporu mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení z veřejnoprávní smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Severozápad ze dne 30. 4. 2014, č. CZ.1.09/1.3.00/68.01132, ve věci neposkytnutí – krácení části dotace o 1 881 544,75 Kč. Žalovaný napadeným rozhodnutím ve výroku I. nevyhověl návrhu žalobce na zaplacení krácené části dotace a návrh zamítl. Ve výroku II. žalovaný nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Výše zmíněnou smlouvou se Regionální rada regionu soudržnosti Severozápad zavázala poskytnout žalobci účelovou finanční dotaci na realizaci projektu. Předmětem tohoto projektu bylo doplnění vybavení školy pro praktickou výuku strojírenských oborů. Výše dotace dle uzavřené smlouvy o poskytnutí dotace činila maximálně výši 7 693 655,05 Kč, přičemž procentní podíl dotace na skutečně vynaložených způsobilých výdajích projektu představoval 85 %.
4. Za tímto účelem Regionální rada s žalobcem uzavřela smlouvu, dle které měla být z rozpočtu osoby zúčastněné na řízení poskytnuta dotace „pouze na způsobilé výdaje projektu“. Podrobný popis těchto způsobilých výdajů včetně odhadů měl uvádět rozpočet projektu, který byl přílohou smlouvy. Současně bylo ve smlouvě uvedeno, že poskytování podpory se řídí právními předpisy Evropského společenství a České republiky, jakož i dalšími pravidly ve smlouvě citovanými, resp. pravidly, na které je ve smlouvě odkazováno.
5. V čl. XI. odst. 1, 2 smlouvy o poskytnutí dotace je zakotven závazek příjemce dotace dodržovat zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“) při výběru dodavatelů při realizaci projektu a předložit poskytovateli kompletní dokumentaci k realizované veřejné zakázce pod sankcí neproplacení výdajů při nesplnění tohoto závazku.
6. Na základě uzavřené smlouvy žalobce přistoupil k realizaci projektu a posléze předložil osobě zúčastněné na řízení závěrečnou monitorovací zprávu společně s žádostí o platbu. Osoba zúčastněná na řízení, jakožto příslušný kontrolní orgán, poté přistoupila k ověření splnění podmínek dle smlouvy.
7. Z protokolu o kontrole č. j. RRSZ 20848/2014 ze dne 9. 10. 2014 vyplývá, že Regionální rada provedla kontrolu ve dnech 11. 8. 2014 až 8. 10. 2014. Při kontrole bylo zjištěno, že žalobce zahrnul do veřejné zakázky kromě pořízení zboží (strojní vybavení do dílen a učeben školy), také stavební práce, které dle Rady nesouvisely s instalací a montáží pořizované dodávky. Jednání žalobce bylo označeno jako porušení § 8 odst. 2 a 14 ZVZ a porušení podmínek smlouvy o poskytnutí dotace. Za toto pochybení byla žalobci stanovena finanční oprava ve výši 25 % z celkových způsobilých výdajů hodnoty předmětné zakázky podle Přílohy č. 1, části I, bodu 2 – tabulky finančních oprav, Externího metodického pokynu č. 67. Regionální rada krátila způsobilé výdaje ve výši 1 660 120 Kč o 25 % (tj. o 415 030 Kč).

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

8. Z protokolu o kontrole č. j. RRSZ 7751/2015 ze dne 7. 4. 2015 vyplývá, že Regionální rada provedla ve dnech 9. 2. 2015 až 7. 4. 2015 u žalobce kontrolu plnění smlouvy o poskytnutí dotace. Poskytovatel dotace zjistil při kontrole, že zadavatel zahrnul do veřejné zakázky na dodávky také stavební práce, které nesouvisely s instalací a umístěním požadované dodávky strojního vybavení. Toto jednání bylo Radou kvalifikováno jako porušení § 8 odst. 2 a 14 ZVZ, neboť zadavatel chybně sloučil veřejnou zakázku na dodávku služeb se stavebními pracemi, čímž jednak porušil § 8 odst. 2 ZVZ a současně postupoval v rozporu s podmínkami a cíli ROP Severozápad. Za toto pochybení byla žalobci stanovena finanční oprava ve výši 25 % z celkových způsobilých výdajů hodnoty předmětné zakázky podle Přílohy č. 1, části I, bodu 2 – tabulky finančních oprav, Externího metodického pokynu č. 67. Regionální rada krátila způsobilé výdaje ve výši 7 194 208,29 Kč o 25 % (tj. o 1 798 552,06 Kč).
9. Předmětná veřejná zakázka byla šetřena také Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Úřad rozhodnutím ze dne 7. 10. 2015, č. j. ÚOHS-S0465/2015/VZ-32334/2015/513/ABr, dospěl k závěru, že žalobce se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ tím, že nedodržel při zadávání veřejné zakázky zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 ZVZ. V článku II. 1.5) uveřejněného oznámení o zakázce a v článku 5 zadávací dokumentace vymezil předmět veřejné zakázky příliš široce a po dodavatelích požadoval různé druhy plnění, které spolu vzájemně nesouvisí, čímž diskriminoval dodavatele, kteří by byli schopni dodat jen některá z požadovaných plnění, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím dne 22. 11. 2016, č. j. ÚOHS-R338/2015/VZ-46427/2016/322/DJaze, kterým byl zamítnut rozklad žalobce.
10. Žalobce podal návrh na zahájení řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy. Namítal, že krácení dotace je neoprávněné. Jeho požadavek na stavební práce uvedený v zadávacím řízení byl omezen pouze na nejnutnější práce. Tyto práce souvisely s dodávkou strojů a úpravou dílenských prostor, kde byly dané stroje instalovány. Tyto stavební úpravy nevyžadovaly stavební povolení a byly nezbytné ke splnění předmětné veřejné zakázky na dodávky.
11. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí rozhodl ve prospěch osoby zúčastněné na řízení. Konstatoval, že žalobce jako veřejný zadavatel dle § 2 odst. 2 písm. c) ZVZ zadával tuto veřejnou zakázku v otevřeném zadávacím řízení podle § 27 ZVZ odst. 1 písm. a). S ohledem na to, že veřejná zakázka byla vyhlášena oznámením ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 5. 2014, vztahuje se na režim zadávání veřejné zakázky ZVZ ve znění zákona 341/2013 Sb. účinném do 31. 12. 2014.
12. Z důkazního řízení zcela jasně vyplynulo, že předmětem veřejné zakázky bylo jednak pořízení zboží (dodávka strojního vybavení), tak i provedení konkrétních stavebních prací. Jednalo se tedy o rozličné druhy plnění. Součástí dodávky strojů byly, mimo jiné, i tyto konkrétní stavební práce:
 - vybourání stávajících venkovních dveří 1450/2100 včetně zárubně a venkovní kovové mříže u obrobny,
 - vybourání venkovní betonové nájezdové rampy před obrobnu do min. hloubky 40 cm pod terén včetně ocelového zábradlí,
 - demontáž stávajícího strojního vybavení,

- vedení trubek topení v nikách,
 - nová rampa u vstupních dveří,
 - oprava podlah i mimo učebny, na chodbách a schodišti,
 - oprava poškozených omítek sanačními,
 - nahrazení dřevěných dveří 1450/2100 zateplenými kovovými venkovními dveřmi dvoukřídlými,
 - oprava dvoukřídlých venkovních dveří,
 - výmalba,
 - výměna původního osvětlení, kdy v projektové dokumentaci je uvedeno, že již nesplňuje požadavek současné normy pro osvětlení.
13. K tomu, aby bylo možno dospět k závěru, zda zadavatel byl povinen v daném případě veřejnou zakázku rozdělit či nikoliv, bylo třeba posoudit, zda povaha celého předmětu veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla. Pro určení, zda se jedná o jednu veřejnou zakázku či více veřejných zakázek, je rozhodující věcná, místní a časová souvislost plnění, případně ta skutečnost, že by poptávané plnění mělo od počátku tvořit jeden funkční celek. K rozdělení veřejné zakázky na části lze přistoupit zásadně tehdy, pokud je důvod předpokládat, že rozdělení veřejné zakázky na části může přinést více nabídek a tedy i větší soutěž konkurujících si dodavatelů a z toho vyplývající nižší nabídkovou cenu.
14. V důkazním řízení navrhovatel nikterak neprokázal, že objektivně existoval důvod pro to, aby musel být celý předmět veřejné zakázky plněn výlučně jedním dodavatelem. Stavební úpravy objektu školy pro umístění strojů mohly a měly být zajištěny samostatnou veřejnou zakázkou, neboť jejich provedení nemělo bezprostřední vliv na dodání strojů a netvořilo tak jeden funkční celek (jednalo se např. o výmalbu stěn, výměnu osvětlení, opravu dveří, vedení trubek či vybourání nájezdové rampy). Současně plnění spočívající ve stavebních úpravách prostor školy nesplňovalo věcnou, místní a časovou souvislost, neboť stavební úpravy mohly být provedeny předem před dodáním strojů, když zadavatel poptával konkrétní typy strojů a výslovně si např. vymínil v zadávací dokumentaci, že „dodané stroje musí respektovat velikost vstupního otvoru do dílen, který má rozměr 2300 x 2500mm (šířka x výška) a nelze jej zvětšit“.
15. Určité stavební práce např. ty, které se týkaly usazení strojů v učebnách či dílnách (opravy a zpevnění podlah, vybourání dveří), mohly být provedeny před dodáním strojů, neboť příjemci byly známy konkrétní parametry strojů již z nabídky dodavatele. Dále se určité stavební práce vůbec netýkaly prostor, v nichž byly dodávané stroje a zařízení instalovány, jednalo se např. o opravu schodiště, sanaci omítek na chodbách apod.
16. Žalovaný byl přesvědčen, že příliš široce vymezený předmět veřejné zakázky způsobil nízkou účast uchazečů v zadávacím řízení, neboť vybraný uchazeč musel prokazovat zcela odlišné kvalifikační předpoklady pro provádění stavebních prací, na které jsou dle živnostenského zákona obecně kladeny vyšší požadavky, než pro dodávku strojů a strojního zařízení.
17. Dle žalovaného z provedeného důkazního řízení jednoznačně vyplynulo, že žalobce porušil ZVZ, neboť v zadávacím řízení vymezil předmět veřejné zakázky příliš široce a po dodavatelích požadoval různé druhy vzájemně nesouvisejících plnění (dávka a montáž

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

strojů spolu se stavebními pracemi). Tímto jednáním diskriminoval potencionální uchazeče o veřejnou zakázku, kteří mohli zajistit pouze dodávku a montáž strojů, a nikoliv provedení stavebních prací požadovaných žalobcem. Tím se žalobce dopustil porušení čl. XI. odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace, neboť postupoval v zadávacím řízení v rozporu § 6 odst. 1 ZVZ a toto porušení mohlo (i potencionálně) ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

18. Žalovaný dodal, že při krácení dotace aplikace nižší sazby než 25 % z hodnoty zakázky nepřípadala v úvahu, neboť povaha a závažnost pochybení uvedeného v kontrolním zjištění neopodstatňovaly její uplatnění. V žádném případě se nejednalo o marginální nebo formální pochybení. Poskytovatel zcela správně stanovil sazbu ve výši 25 % ze způsobilých výdajů hodnoty zakázky. Tedy zvolil proporční finanční opravu za dané pochybení spočívající v porušení základních zásad zadávacího řízení. Příslušná sazba finanční opravy za toto pochybení uvedená v oddíle 1.1 bod 2 má totiž uvedenou sazbu pouze ve výši 25 % nebo 100 % z hodnoty zakázky. Právě s ohledem na proporcionalitu porušení a splnění cílů projektu byla zvolena varianta nižší sazby finanční opravy.
19. Žalovaný dále konstatoval, že Regionální rada měla dle smlouvy o poskytnutí dotace notifikační povinnost. Podle čl. XXII. odst. 10 byla povinna informovat příjemce o finančním krácení dotace, a to včetně důvodů, které jí k tomu vedly. V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že Rada nezaslala žalobci kromě protokolů o kontrole žádný jiný přípis, z něhož by vyplývaly informace o výši, způsobu a důvodech krácení dotace. Dle žalovaného však nedošlo k porušení zákona, ale smlouvy, konkrétně čl. XXI. odst. 10 smlouvy o poskytnutí dotace.

II.

Argumentace účastníků

20. Žalobce za první namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Dle něj byla dotace krácena neoprávněně, v rozporu s uzavřenou dotační smlouvou. Ve sporném případě byl požadavek na stavební práce omezen jen na nejnutnější práce, související s dodávkou strojů a s úpravou dílenských prostor, kde byly dané stroje instalovány. Stavební práce nevyžadovaly stavební povolení. Tyto stavební práce žalobce v souladu s § 8 odst. 2 ZVZ považoval za stavební práce, které nejsou základním účelem veřejné zakázky, avšak jsou nezbytné ke splnění veřejné zakázky na dodávky.
21. V druhém žalobním bodu žalobce namítá, že žalovaný nehodnotil závažnost zjištěných pochybení. Provedené krácení dotace dle žalobce neodpovídá závažnosti zjištěných skutečností, pokud by měly být hodnoceny jako porušení podmínek dotační smlouvy.
22. Ve třetím žalobním bodu žalobce namítá, že nebyl nikterak informován o přesné výši krácení dotace (způsob výpočtu krácení), pouze byl seznámen s protokolem, dotace mu byla následně poskytnuta v pokračené výši. Daný postup neshledává žalobce taktéž za souladný s podmínkami poskytnutí dotace, resp. uzavřenou smlouvou. Žalovaný danou námitku shledal důvodnou, aniž by však dané pochybení jakkoliv promítl do svých závěrů a výroku napadeného rozhodnutí.
23. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout. V podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

24. Dne 16. 6. 2021 se ve věci konalo ústní jednání. Žalobce se z jednání omluvil. Žalovaný setrval na svých vyjádřeních z písemných podání.

III.

Posouzení žaloby

25. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
26. V dané věci byla žalobkyni poskytnuta účelová dotace dle Smlouvy z rozpočtu osoby zúčastněné na řízení, tj. obsahem smlouvy bylo poskytnutí dotace z veřejných zdrojů, resp. fondů EU. Již v rozsudku ze dne 21. 7. 2005, č. j. 2 Afs 58/2005 - 90, Nejvyšší správní soud konstatoval, že by bylo proti smyslu poskytování dotací podřazovat je režimu občanskoprávnímu. V rozsudku ze dne 10. 7. 2008, č. j. 1 Afs 80/2008 - 104, Nejvyšší správní soud uvedl, že poskytování dotací a potažmo sankce podléhají režimu veřejnoprávnímu. Na tom nemůže nic změnit ani typ právního úkonu, jakým byla dotace poskytnuta (je lhotežné, zda byla dotace poskytnuta prostřednictvím smlouvy či rozhodnutím), ani to, zda byl učiněn právní úkon jeden nebo zda jich bylo několik. Na veřejnoprávní povaze smlouvy nic nemění ani to, nejde-li o prostředky ze státního rozpočtu, ale z rozpočtu kraje a fondů EU, neboť se stále jedná o veřejné finance (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 173/2012 - 44, a ze dne 7. 11. 2013, č. j. 9 Afs 38/2013 - 53).
27. Z usnesení zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2015, č. j. Konf 5/2014 - 8, dále vyplývá, že v případě sporů z veřejnoprávní smlouvy se postupuje dle § 141 správního řádu. Proti rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy však nelze s ohledem na § 169 odst. 2 správního řádu podat odvolání ani rozklad. V úvahu tak připadá pouze žaloba ve správním soudnictví dle § 65 soudního řádu správního. Obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 4. 2014, č. j. 7 Afs 126/2013 - 50, shledal, že rozhodnutí příslušného orgánu ve sporu z veřejnoprávní smlouvy je za splnění dalších zákonem stanovených podmínek rozhodnutím (přímo) přezkoumatelným dle § 65 soudního řádu správního ve správním soudnictví. Na základě výše uvedeného proto městský soud přistoupil k věcnému posouzení žaloby a jednotlivými žalobními body se zabýval postupně.
28. **Ad 1)** Podle § 6 odst. 1 ZVZ je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
29. Podle § 8 odst. 2 ZVZ veřejnou zakázkou na dodávky je rovněž veřejná zakázka, jejímž předmětem je kromě pořízení zboží rovněž poskytnutí služeb nebo stavebních prací spočívajících v umístění, montáži či uvedení takového zboží do provozu, nejedná-li se o zhotovení stavby, pokud tyto činnosti nejsou základním účelem veřejné zakázky, avšak jsou nezbytné ke splnění veřejné zakázky na dodávky.
30. K porušení zákazu diskriminace v § 6 odst. 1 ZVZ existuje bohatá judikatura správních soudů. Z ní vyplývají následující principy. Zákaz diskriminace v § 6 ZVZ zahrnuje jednak formu zjevnou, jednak formu skrytou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152; či ze dne 21. 2. 2019, č. j. 5 Afs 311/2016-40). Podstatou

skryté diskriminace je nepřipustné zúžení okruhu potenciálních uchazečů a tím poškození hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2019 č. j. 4 Afs 294/2019-47, bod 38 a rozsudek ze dne 13. 9. 2017, č. j. 6 Afs 1/2017-27, bod 20). Zákaz diskriminace naruší pouhá potencialita podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2013, č. j. 9 Afs 78/2012-28). Toto nepřipustné zúžení zpravidla spočívá ve zjevně nepřiměřených kvalifikačních předpokladech (viz například citované rozsudky č. j. 1 Afs 20/2008-152; či č. j. 5 Afs 311/2016-40).

31. Městský soud úvodem upozorňuje, že při výkladu a aplikaci zákona o veřejných zakázkách je třeba především zohlednit jeho účel a smysl. Mezi základní rysy fungování vyspělého právního státu patří principy hospodárnosti a maximální efektivity při vynakládání veřejných prostředků. Podle odborné literatury je cílem zákona o zadávání veřejných zakázek aplikovat tržní mechanismus z hlediska hospodaření s veřejnými prostředky povinným uplatněním systému veřejné obchodní soutěže při udělování veřejných zakázek; tím se vytváří podmínky pro zabezpečení průhlednosti postupu zadávání s minimalizací možnosti korupčního jednání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006-69). Městský soud tedy v obecné rovině souhlasí s úvahou žalovaného, že i nerozdělení veřejné zakázky může být problematické, pokud povede k tomu, že se o zakázku bude moci potenciálně ucházet menší počet zájemců.
32. Judikatura správních soudů se často věnuje i otázce rozdělování veřejných zakázek. To však spíše v opačném smyslu, kdy problémem bývá rozdělování zakázek, aby jejich cena nedosáhla určité výše. Dle městského soudu je však tato judikatura použitelná i na nyní posuzovanou situaci. Nelze totiž žalobci klást za vinu nerozdělení zakázky, pokud by naopak jejím rozdělením porušil zákon o veřejných zakázkách. Za jednu veřejnou zakázku je nutno považovat zakázku, u které jednotlivá plnění spolu úzce souvisejí mimo jiné z hledisek místních, funkčních, časových, nebo technologických (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2010, č. j. 2 Afs 55/2010-173; či rozsudek ze dne 15. 8. 2018, č. j. 10 As 94/2017-39).
33. Z pohledu zadávání veřejných zakázek je tedy nyní posuzovaný případ poměrně netypický v tom, že problémem bylo právě nerozdělení zakázky. Dle osoby zúčastněné na řízení i žalovaného žalobce nepřipustně sloučil do jedné zakázky stavební práce a dodání strojů. Tím nepřipustně omezil rozsah zájemců o zakázku. Městský soud tedy nejdříve aplikoval právě zmíněná kritéria pro rozdělování zakázek, aby zjistil, zda spolu úzce souviselo dodání strojů a žalobcem poptávané stavební práce.
34. Pokud jde o věcnou souvislost mezi dodáním strojů a provedenými stavebními úpravami, tak ta tu zjevně neexistuje. Stavební práce jsou zcela jiný druh služby než dodání strojů.
35. Pokud jde o funkční souvislost, tak tu zde městský soud částečně spatřuje. Některé stavební práce úzce souvisely s dodáním strojů. Například úprava podlahy v dílně, či demontáž stávajících strojů. Městský soud uznává, že i výměna osvětlení mohla být nezbytně nutná pro nové stroje. U ostatních stavebních prací je však souvislost velmi volná, pokud vůbec nějaká. To platí pro sanace omítek, malbu stěn, opravu schodiště, opravu podlah i mimo učebny, opravu venkovních dveří, vedení trubek v topení, výměnu elektrických rozvodů, či vybourání nájezdové rampy. Byť i zde může nějaká souvislost být, jak argumentuje žalobce, tak tu soud považuje za příliš volnou. Například úpravy dveří z důvodu ochrany strojů před vloupáním či zamezení úniku tepla soud nepovažuje za

příklad úzké souvislosti. V takových případech nic nebránilo tomu tyto stavební změny udělat jindy a zcela nezávisle na dodávce strojů. Takto volné souvislosti nemohou být podstatné z hlediska posuzování, zda nebylo možno zakázku rozdělit.

36. Dle městského soudu tedy nelze souhlasit se žalobcem, že šlo výlučně o stavební práce nezbytné ke splnění veřejné zakázky ve smyslu § 8 odst. 2 ZVZ. Toto ustanovení vyžaduje nezbytnost, nikoliv jakkoliv volnou souvislost. Stavební práce musí být spjaty s dodávkou předmětu způsobem, že bez stavebních prací by poptávané zboží nemohlo plnit svou funkci. Takové úzké sepětí u naprosté většiny stavebních prací nebyla žalobcem prokázána.
37. Co se týče časové souvislosti, tak ta je v této věci propojena se souvislostí funkční. Pokud byly nějaké stavební práce funkčně nezbytné pro instalaci pořizovaných strojů, tak poté tu je i časová souvislost. V opačném případě nikoliv. Místní souvislost tu je splněna, neboť plnění měla být realizována na jednom místě. To však v daném případě není dostačující. Z pohledu zájemce o zakázku na různé služby, které spolu věcně nesouvisí, je zcela nepodstatné, že se zakázky mají realizovat na stejném místě.
38. Z právě uvedeného dle městského soudu vyplývá, že u většiny stavebních prací šlo o zcela odlišné zakázky. Pouze u menšiny lze přisvědčit argumentaci žalobce, že tu úzká funkční a časová souvislost existuje. Jde však o skutečně malé množství požadovaných stavebních prací, které nemohou nic změnit na konečném závěru, že žalobci nic nebránilo zakázku rozdělit na dodání strojů a stavební práce.
39. Z pohledu porušení zákazu diskriminace je v nyní posuzovaném případě nutno za stěžejní považovat absenci věcné souvislosti. Není běžné, aby podnikatelé dodávající poptávané stroje podnikali zároveň ve stavebnictví. Pro ucházení se o zakázku byli tedy nuceni zajistit si subdodavatele, jak nakonec poznamenává i žalobce sám. To dle soudu mohlo některé zájemce odradit. Úvahu žalovaného, že mohlo dojít ke snížení počtu zájemců považuje tedy soud za racionální. Zde je nutno zdůraznit, že relevantní je potencialita ohrožení soutěže. Není požadováno prokázání, že zadávací podmínky skutečně některé uchazeče nepřípustně odradily.
40. Vzhledem k tomuto závěru je irelevantní argumentace žalobce, že důvodem malého zájmu o zakázku byly jiné podmínky, na které neměl vliv. I kdyby to byla pravda, tak to nic nemění na závěru, že k malému zájmu přispělo i rozhodnutí žalobce spojit v jedné zakázce stavební práce a dodávku strojů.
41. Také důsledek zakázky, že u dodavatele bylo tedy možno předpokládat, že si bude muset najít na stavebnické práce subdodavatele, mohl mít negativní vliv na vysoutěženou cenu. Lze důvodně předpokládat, že cena stavebních prací poptaných přímo by byla nižší než cena prací skrze subdodávku pro dodavatele strojů. V druhém případě totiž vznikají i náklady dodavatele spojené s organizováním subdodávky.
42. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalobce zadáním jedné veřejné zakázky obsahující jak dodání strojů, tak nikoliv úzce související stavební práce, potenciálně vyloučil ze soutěže některé zájemce, kteří buď pouze dodávají stroje, nebo pouze zajišťují stavební práce. Tím porušil princip hospodárnosti a maximální efektivity při vynakládání veřejných prostředků.
43. Městský soud tedy dospěl k závěru, že žalobce porušil § 6 odst. 1 ZVZ a tím se dopustil porušení čl. XI. odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace. Dotace byla tedy žalobci krácena

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

oprávněně v souladu s dotační smlouvou. Napadené rozhodnutí není z tohoto důvodu nezákonné.

44. **Ad 2)** Na rozdíl od žalobce je městský soud názoru, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí otázce přiměřenosti sankce výslovně věnuje. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že při krácení dotace aplikace nižší sazby než 25 % z hodnoty zakázky nepřipadala v úvahu s ohledem na povahu a závažnost pochybení žalobce. Žalovaný zároveň nekrátil dotaci ve výši 100 % právě s ohledem na dodržení zásady přiměřenosti (viz bod 18 výše).
45. Městský soud se tedy neztotožňuje s námitkou žalobce, že se přiměřenosti sankce žalovaný nevěnoval. Městský soud souhlasí i s věcným hodnocením této otázky. Porušení ZVZ v daném případě nelze hodnotit jako nepodstatné a marginální. Tímto pochybením byli zvýhodněni někteří uchazeči o zakázku, což mohlo mít vliv i na cenu zakázky. Obecně neopodstatněné zvýhodňování některých uchazečů o veřejné zakázky soud považuje naopak za vysoce škodlivé jednání, které vede k netransparentnímu a neefektivnímu vynakládání veřejných prostředků. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 Afs 116/2016-34, uvažovala-li judikatura o marginálním porušení povinností, vždy se jednalo o skutečně administrativní pochybení. V žádném případě nešlo o diskriminační jednání při zadávání veřejné zakázky. Krácení dotace o 25 % v nyní posuzovaném případě bylo tedy přiměřené.
46. **Ad 3)** Městský soud musí se žalobcem souhlasit v tom, že z napadeného rozhodnutí není příliš zřejmé, jaké důsledky žalovaný vyvodil z toho, že osoba zúčastněná na řízení pochybila, pokud dostatečně neinformovala žalobce o krácení dotace. Dle městského soud však toto pochybení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalovaný jasně v závěru uvedl, proč návrhu žalobce nevyhověl. Žalobce porušil § 6 odst. 1 ZVZ a tím i čl. XI. odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace. Žalobce postupoval v rozporu se ZVZ, když v zadávacím řízení vymezil předmět veřejné zakázky příliš široce a po dodavatelích požadoval různé druhy vzájemně nesouvisejících plnění. Je tedy zřejmé, že toto procesní pochybení nepovažoval žalovaný za takové, které mohlo mít vliv na zákonnost krácení dotace.
47. Městský soud za podstatnou považuje také okolnost, že toto pochybení Regionální rady nemělo faktický dopad na práva žalobce, včetně jeho možnosti domáhat se ochrany svých práv. Žalobce byl schopen své věcné námitky proti krácení dotace vznést ve sporném řízení a žalovaný se jimi řádně zabýval.
48. Ani tato námitka, byť částečně důvodná, nevedla tedy městský soud ke zrušení napadeného rozhodnutí.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

49. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
50. Ve druhém výroku rozsudku soud rozhodl v souladu s § 60 soudního řádu správního, tj. že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
51. Osoba zúčastněná na řízení by měla právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem (§ 60 odst. 5 soudního řádu správního). K tomu ale v dané věci nedošlo.

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. června 2021

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu